

gjennem Literaturen, at det vilde være overflødig her at komme ind derpaa. Det er noget Individuelt, om man nærer Frygt for Følgerne eller ikke; man kan neppe i saa Henseende opstille aldeles afgjørende Beviser, og det vilde maaffee være selve den, der vilde opstille saadanne, vanskeligt at finde sig fylbesigtort ved dem.

Seg vil ikke indlade mig nærmere paa Lovudkastets Enkeltheder, hvilket vel helst maa være forbeholdt en følgende Behandling. Dersom jeg vilde gaae ind paa Enkelthederne, vilde jeg isøvrigt begynde med selve Lovudkastets Titel, som er: „Udkast til Lov om ikke autoriseret Rægevirksomhed m. m.“, uagtet Udkastet dog ganske vist ogsaa handler om autoriseret Rægevirksomhed, nemlig i dets §§ 1 og 2, og overhovedet handler om Rægevirksomhed i det Hele. Jeg kan dog ikke ganske afholde mig fra et Par Bemærkninger, som jeg imidlertid kan knytte til adskillige af de tidligere Udtalelser. Dersom der var fremkommet et Lovforslag, som kun indeholdt §§ 1 og 2, saa vilde jeg ikke have haft store Betænkeligheder ved at gaae ind paa disse. Naar der nu derimod er fremkommet et Forslag, hvori disse §§ 1 og 2 ere knyttede til saadanne §§ 3 og 4 som dem, der her foreligge, saa maa jeg med andre Medlemmer ansee §§ 1 og 2 fer overflødige. Jeg finder endog en Modsigelse mellem de to første Paragrapher og de to følgende, idet den, som efter § 1 erholder Tilløbelse til at udøve en vis Rægevirksomhed, kun kan udøve den indenfor de Grændser, som Berettigelsen tilstøder ham, saa at han altsaa straffes, naar han gaaer udenfor denne Berettigelse, uagtet han ikke har gjort Skade, medens den, der ikke har erholdt nogen Berettigelse, efter § 3 kan praktisere og udøve al Slags Rægevirksomhed, altsaa kan gaae videre end den, der har erholdt Berettigelsen i Henhold til § 1, uden at han straffes, naar han ikke gjør Skade. Saadanne Modsigelser vilde dog letteligt kunne rettes, naar man i det Hele taget maatte have den Erkjendelse, at Lovudkastet er anbefaleligt. Jeg maa imidlertid forbeholde mig, hvis jeg ikke ved de følgende Forhandlinger skalde føle mine Betænkeligheder ved at tiltræde Udkastet fjermede, da at stemme imod samme.

David: Der er under denne Sags Forhandling her i Salen fremkommet Udskilligt, hvorimod jeg kunde ønske at udtale mig. Men jeg vil tilstaae, at Forhandlinger som den foreliggende meget let føre til en Vidtløftighed, der i Grunden dog ikke kan skaffe nogen egentlig Frugt, og jeg skal i Erkjendelse heraf ogsaa indstrænke mig til nogle saa Bemærkninger mod Paastande, som ere blevne gjentagne her i Salen, og som jeg ikke desto mindre finder ikke have nogen solid Grund. Der er saaledes ikke blot een Gang, men mange Gange sagt af ærede Medlemmer, at det, som de vente af denne Lov, netop er Kvassalveriets Ophør. Det er det, som vi skulle føres til, naar vi saa at sige gjøre Kvassalveriet frit, at der ikke mere er Kvassalvere til. Jeg veed ikke, hvorpaa de ærede Medlemmer grunde denne deres Drerbevisning, thi jeg synes, at de have et meget gammelt historisk Beviis for, at det Modsatte netop finder Sted; i alle de Lande, hvor Kvassalveriet længst har været frit, navnlig i England, florerer det Aar for Aar i større og større Omfang og kommer mere og mere frem, saa jeg veed virkelig ikke, hvorpaa saadanne Paastande kunne begrundes, og hvorfors man gjentager og gjentager dem, som om det var Noget, der ikke blot hvilede paa en individuel Anskuelse, men havde noget Virkeligt at støtte sig til; thi det, at En siger: Jeg troer, at Kvassalveriet vil ophøre, kan dog ikke være Bevæggrund for en Forsamling, der skal forhandle en Lovs Bestemmelser, til at gaae ind paa dem. — Man har ogsaa sagt, at det, som har gjort, at Kvassalveriet florerede, er den Forsølgning, som det har været udsat for. Det er ogsaa mod de historiske Beviser, som jeg dog troer forsiene nogen Paaagtelse; men det er ikke blot mod de historiske Beviser, men mod de Allerflestes egne Erfaringer her i Landet. Jeg troer at kunne beraabe mig paa en noget længere Erfaring end alle Andre her i Salen, og jeg vilde kunne opregne mange Exempler paa Kvassalvere, der have floreret længe, førend der var Tale om deres Forsølgning ved Domstolene. At det kan have bidraget Noget til at bringe deres Ry omkring i videre Kredse, og til at de komme endnu mere under Dmtale, det vil jeg gjerne lade